

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ Γέροντος ἀναφέρεται διτὶ διὰ τραϊανουπόλεως λέγεται Μαρωνείας Πάσης Ροδόπης¹⁾ καὶ διτὶ διὰ τραϊανουπόλεως Ροδόπης εἶχε ἐπίσκ. Η'²⁾.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου πρὸς τὸν Σολετάρον, φαίνεται ὡς ἐπισκοπὴ ἡ Τραϊανούπολις περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ' αἰώνος. Μητρόπολις τῆς Ροδόπης ὑπῆρξε τούλαχιστον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ε' αἰώνος³⁾.

Θραυστής
Αθανασίας
τ. 121
1940
o. 174
—177

- 1 Ἀλέξανδρος ἱερομάρτυς⁴⁾
- 2 Θεόδοντος 347 ἐπίσκ. «ἀγαθὸς καὶ δρθόδοξος»⁵⁾ κατεδικάσθη εἰς θάνατον δι’ Ἀρειανῶν ἐπιρροῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, ἀλλ’ ἐσώθη διὰ φυγῆς Ἀναφέρεται καὶ Θεόφιλος⁶⁾
- 3 Συγκλητήριος 400⁷⁾
- 4 Πέτρος 431 ἀναφέρεται μεταξὺ τῶν 37 ἀποστάντων τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου κατόπιν μεταγνούς⁸⁾
- 5 Βασίλειος 448—449⁹⁾, 449—457 ἐπίσκ. Τραϊανουπόλεως καὶ μητροπ. Ροδόπης, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ ψευτοσύγοδον τῷ 449 καὶ ἀπήγγειλεν ὑπὲρ τοῦ Εὐτυχίου κατὰ Φλαβιανοῦ. Εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον τὸ 451 μετήλλαξε γνώμην¹⁰⁾
- 6 Ἰωάννης 459¹¹⁾
- 7 Abundarius 521¹²⁾
- 8 Ἰωάννης 536 εἰς τὴν ἐπὶ Μηνᾶ σύνοδον¹³⁾
- 9 Ἐλεύσιος 553 παρὰν εἰς τὴν ἐν Κιπόλει Ε' οἰκ. σύνοδον¹⁴⁾
- 10 Λέων 787 εἰς τὴν Β' ἐν Νικαίᾳ σύνοδον, εἰς τὴν Α' καὶ Β' πρᾶξ¹⁵⁾ εἰς τὴν Δ' πρᾶξ. ὑπογράφεται «Γοηγόριος ἀμαρτωλὸς πρεσβύτερος καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ θρόνου Τραϊανουπόλεως τῆς Θρακῶν χώρας . . . »¹⁶⁾
- 11 Νικηφόρος ἡ Εὐστράτιος 879 εἰς τὴν ἐπὶ Φωτίου σύνοδον¹⁷⁾
- 12 Γεώργιος 997¹⁸⁾
- 13 Νικηφόρος 1084¹⁹⁾

Τῷ 1089 ἀναφέρεται διτὶ²⁰⁾ «ἡ Πόρος (γρ. Πάρος) καὶ ἡ Μαξία (γρ. Ναξία) ἡνώθηραν καὶ γέγονεν μητρόπολις ἐν ἔτει στοφῆβ' ἀφῆρέθη δὲ καὶ ὑπετέθη (γρ. ὑπετέθη) τῇ μητροπόλει Τραϊανουπόλεως ἐκ

5) Patr., τόμ. 25 σελ. 648, 713, 716—Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας: 'Απολογία περὶ τῆς φυγῆς αὐτοῦ, Benedictine Text Oxford 1881 σελ. 168—Patr. τόμ. 140 σελ. (;)—6) Histoire d'Arianisme, Mainbourg Lyon 1683 σελ. 357—358.—7) Smith and Wace, Dict. of Christian Biography, London 1887 τόμ. IV σελ. 756—Boiland AASS September τόμ. IV σελ. 544.—8) Gams, σελ. 428—Wiltsch τόμ. I § 127—'Ἄδαμ. Ν. Διαμαντοπούλου: 'Η Γ' οἰκ. σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ, σελ. 10, 176—E. Schwarz: Neue Aktenstücke zur Ephesischen Konzil von 431, Abh. der Kōn. Bayerischen Akad. der Wiss. Phil.—Hist. Klasse XXX Band 8. 10 Januar 1920. München σελ. 54.—10) Μήλιας, τόμ. II σελ. 42.—10) P. Zanin, Dict. d'Hist. et de Geogr. Ecclés. Paris 1932 τόμ. 6 σελ. 1162.—11) Μήλιας, τόμ. II σελ. 241.—12) Le Quien, τόμ. A' σελ. 1195.—13) Μήλιας, τόμ. II σελ. 257.—14) Le Quien: ἔνθ' ἀν. 15) Μήλιας, τόμ. II σελ. 726, 755.—16) Αὐτ. σελ. 807.—17) Mansi. τόμ. 17A 18A σελ. 377· ἀναφέρεται μόνον Νικηφόρος, Π. Κ. Ε. Οἰκ. Πατρ. τόμ. Γ' σελ. 956. "Ισως δὲ Εὐστράτιος νά το τῆς ἐν Ασίᾳ. 18) Ποτλῆ, τόμ. Ε' σελ. 19—Gams, σελ. 428.—19) Μήλιας, τόμ. II σελ. 981.—20) Ν. 'Ελλην., τόμ. Z' (1911) σελ. 132.

1) Gelzer σελ. 637.—2) Αὐτ. σελ. 640.—3) Wiltsch, τόμ. I § 127.—4) Β. Δ. Ζώτου. Μολοτοῦ Λεξικόν τῶν 'Αγίων Πάντων. 'Αθῆναι 1904 σελ. 138—'Ο Συναξαριστής Μαυρικίου-Νικοδήμου-Φιλαδελφέως (σελ. 313) τῇ KB' 'Οκταβρίου μηνιονεύων τὸν ἄνω ἐπίσκ. Ἀλέξανδρον δὲν ἀναφέσθη τὸν Τοσγίανούπολιν.

(Τραϊανουπόλεως)

συμφωνίας ἀμφοτέρων καὶ συνοδικῆς διασκέψεως καθώς καὶ ἡ γενομένη πατριαρχικὴ ἐπὶ κύρω (γρ. ἐπικύρωσις) διαγορεύει . . . »

14 Ἀνάνυμος 1134²²)

15 Μιχαὴλ Βαρὺς ΙΑ'—ΙΒ' αἰῶν μητροπ. τοῦ ὁποίου μολυβδόβουλλον ἐδημοσίευσεν δ. Μ. Κ. Κωνσταντόπουλος ὅπο τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐτ. Ἀθηνῶν²³)

16 Νικηφόρος 1147 μητροπ²⁴)

17 Ἀνάνυμος 1169²⁴)

18 Ἀνάνυμος 1228²⁵)

19 Κοδουνυηῆς 1270—1271²⁶)

20 Ἰωάννης 1285 εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις σύνοδον «δ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀναστασιουπόλεως πρόεδρος Τραϊανουπόλεως καὶ ὑπέρτιμος Ἰωάννης»²⁷), ἐν ᾧ εἰς τὸν συνοδικὸν τόμον τῆς κατὰ τῶν Λατίνων αἰρέσεως τῷ 1292 ὑπογράφεται, Τραϊανουπόλεως Ἰωάννης²⁸)

21 Νήφων Α', πατρ. δῶν, (1311—1319) ἐποίμανε μεταξὺ ἄλλων ἐπαρχιῶν καὶ τὴν μητρόπολιν Τραϊανουπόλεως²⁹), τὸ ὁποῖον ἔξηκολούθησε καὶ ὁ πατρ. Ἰωάννης Γλυκύς (1315—1320³⁰)

Τῷ 1324 ἐπὶ πατρ. Ἡσαΐου ὥρισθη εἰσφορὰ ὑπὲρ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Τραϊανουπόλεως καὶ τοῦ ἐπισκ. αὐτῆς ὑπέρπυρα 70³¹)

22 Ἰωαννίκιος 1329³²)

23 Γερμανὸς³³ 1347—1365 εἰς τὴν σύνοδον κατὰ Βαρμαδάμ καὶ Ἀκινδύνου³³) Εἰς ἀρκετὰς πρόξεις δὲν ἀναφέρεται τὸ δνομα τοῦ μητροπ. 1362 Σεπτ., 1363 Μαρτ., Ἀπρ., 1365 Ἰαν.³⁴)

Τῷ 1347 Αὔγ. ἐπὶ πατρ. Ἰσιδώρου παραχωρεῖται τῷ Τραϊανουπόλεως, ἡ Μοσυνόπολις «ἔως ἢν θεοῦ δόντος εἰς ἔσυτὴν ἐπανέλθῃ ἡ

21) Ποτλῆ. τόμ. Ε' σελ. 76.—22) Βυζαντινά Μολυβδόβουλα, Διεθνής ἔφημ. Νομισμ. Ἀρχ. τόμ. 10, 1907, σελ. 85—23) Ποτλῆ, τόμ. Ε' σελ. 310, ὅπου σημειώται διτὶ ἑσφαλμένως εἰς Μήλιαν δίδεται ἡ χρονολογία „χνβ' ἀντὶ „χνε'.—

24) Αὐτ. σελ. 98—25) Α. Μηλιαράκη: Ἰστορία Βασιλείου Νικαίας, σελ. 298.—26) Γ. Παχυμέρη σελ. 350—351—27) V. Laurent, «Echos d'Orient» τόμ. 26 (1927) σελ. 144, 146, τόμ. 33 (1934) σελ. 429—430.—28) Μωροτάκη Ἐτ. ΙΑ' σελ. 347.—29) Γεδ. Π. Πιν. σελ. 413, 415.—30) Αὐτ.—31) Acta τόμ. Α' σελ. 127.—32) Αὐτ. σελ. 146.—33) Εὐλογίου Κουρίλα Λαυριώτου: Ἰστορία τοῦ Ἀσκητισμοῦ 1939 τόμ. Α' σελ. 97—98—Patr., τόμ. 151 σελ. 761.—34) Acta, τόμ. Α' σελ. 261, 414, 444, 447, 450, 456, 459, 461, 488,

κατ' αύτὸν ἀγιωτάτη μητρόπολις³⁵). Τὸν Μάϊον 1351 δίδεται τῷ μητροπολίτῃ Σερρῶν δὲ τόπος τοῦ Τραϊανουπόλεως³⁶). Τῷ δὲ 1353 λόγῳ ἐπιδόσεως δίδεται ἐφ' ὅρου ζωῆς ἢ χηρεύουσα ἐκκλησία Πειθεωρίου³⁷).

24 Ἀγώνυμος 1365³⁸), 1366 πρόεδρος Λακεδαιμονίας³⁹)

Τῷ 1371 διὰ συνοδικῆς πράξεως δίδεται εἰς τὸν μητροπ. Σερρῶν δὲ τόπος τοῦ Τραϊανουπόλεως⁴⁰)

25 Γαβριὴλ 1565 εἰς σύνοδον πρὸς καθαίρεσιν τοῦ πατρ. Ἰωάσαφ δὲ ταπεινὸς μητροπολίτης Τραϊανουπόλεως ἥτοι Μαρωνείας⁴¹)

26 Νικάνωρ 1580⁴²)

27 Ἰωάσαφ 1583⁴³)

Κατὰ τοὺς μετέπειτα καὶ ἔξῆς χρόνους δὲ τίτλος τοῦ Τραϊανουπόλεως δίδοται ψιλωνύμως⁴⁴).

28 Παρθένιος 1795 Σεπτέμβριος

29 Ἀρθιμος 1831 Ὁκτωβρίου 20, καθ' υπόδειξιν τοῦ μητρ. Μαρωνείας Δανιὴλ προεχειρίσθη εἰς ἀρχιερέα δὲ πρωτοσύγκελλος αὐτοῦ Ἀνθιμος ἐπὶ ψιλῷ δνόμοιτι, τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης ἐπισκοπῆς Τραϊανουπόλεως πρὸς ἐπίσκεψιν πνευματικὴν καὶ ἐπιτροπικὴν διοικησιν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ

30 Ἰάκωβος 1857 Ἰουλίου 11 αἰτήσει τῶν πατέρων τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μονῆς Βατοπεδίου, ἔξελέγη δὲ συνάδελφος αὐτῶν δσιώτατος ἀρχιμανδρίτης κύριος Ἰάκωβος πρὸς ἔνδειξιν ἀνταμοιβῆς

31 Διονύσιος Ρωμανῶφ 1861 Δεκεμβρίου 22 αἰτήσει τοῦ τοποτηρητοῦ τῆς μητροπόλεως Μολαδαβίας ἐπισκόπου Συνάδων Καισαρίου

LXXXVII ΤΡΑΠΟΒΙΖΥΗΣ ἢ ΤΡΑΒΙΖΥΗΣ

‘Ο Α. Σαμοθράκης ἐν τῇ Μεγ. Ἐγκυκλοπαίδειᾳ (ἐν λ.) γράφει δτι εἶνε ἡ αὐτὴ μὲ τὴν Βιζύην

35) Αὔτ. σελ. 260.—36) Γεδ. Π. Πιν. σελ. 434.—37) Acta, τόμ. Α' σελ. 325.—38) Αὔτ. σελ. 465.—39) Π. Χ. Δούκας: Σπάρτη, Ν. Ὑόρκη 1922 σελ. 259 [κατά τὸν Χ. Ζησίου: Σύμμικτα σελ. 24].—40) Acta, τόμ. Α' σελ. 558.—41) Μ. Ι. Γ., Ἡμερολόγιον Ἀνατολῆς 1883 σελ. 261.—42) Ἱεροσ. Βιβλ. τόμ. Δ' σελ. 418—Παπαγεωργίου, Byz. Z. τόμ. 3 σελ. 278—43) Acta, τόμ. Ε' σελ. 245.—44) Σάρδεων ΣΤ' σελ. 126—127.

1 Κωνσταντῖνος «Τραποβιζύης ἐν συνόδῳ ἐπὶ Φωτίου»^{1*)} Εἰς τὴν
Ιδίαν σύνοδον ἀναφέρεται Πέτρος Βιζύης

LXXXVIII. ΤΥΡΟΛΟΗΣ

Κατὰ τὸν μητρ. Σάρδεων Γερμανὸν⁽¹⁾ ἐκ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας, ἀπὸ τῶν ὀρχῶν τοῦ Θ' αἰῶνος φαίνεται προσχθεῖσα εἰς ἀρχιεπισκοπὴν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου [†1341] ἀλλὰ καὶ πάλιν μεταπεσοῦσα εἰς ἐπισκοπὴν ὡς ἔμφανίζεται τῷ 1364. Ἐάν ἔηκολούθησεν ὑφισταμένη ὡς ἐπισκοπὴ καὶ ἐφεῆς μέχρι τῆς ἀλώσεως, ἄγνωστον μετ' αὐτὴν δῆμος ἀριθμεῖται καὶ σύνθις μεταξὺ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τοῦ β' ἡμίσεως τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος, οἷος δὲ καὶ ἔκτοτε συνήνωμένως μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Σερεντίζου, καίτοι προβάλλει συνήθως ὑπὸ τὸ δημόμα μόνον Τυρολλόης (ἢ Τζουρουλλοῦ ἢ Τυρουλλῶντος). Κατὰ Δεκέμβριον 1840 ἐτιμῆθη εἰς μητρόπολιν συγχωνευθεῖσαν κατὰ Ιούνιον 1842 τῇ φᾶς ἄνω μητροπόλει Ἡρακλείας. Κατὰ Φεβρουαρίου τοῦ 1907 τὸ τμῆμα Τυρολλόης καὶ Σερεντίου ἀποσπασθὲν ἀπὸ τῆς τελευταίας ταυτῆς ἀνεκηρύχθη τὸ β' εἰς μητρόπολιν δύμωνον».

1 Σισίννιος 787 ἐπίσκ. εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον, πρὸ τοῦ Χαριούπολεως καὶ μετὰ τὸν Μαδύτου, εἰς τὴν Α' καὶ Δ' πρᾶξ.²⁾

2 Βασίλειος 879, Τζουρουλλόης³⁾

3 Νικηφόρος πιθανῶς μέσατα ΙΑ' αἰῶνος ἀπὸ μοιλυβδόβουλον

Θ[εοτόκ]κε β[ιβλίο]θει τῷ σῷ διού[λω] Νικηφόρῳ ἐπισκόπῳ Τζορούλις

4 Ἀνώνυμος 1344⁴⁾

5 Ἀνώνυμος 1364, δ ἐπίσκ. Tzarules ἔγινε μητρ. Βερρόης (Berrhoae)⁵⁾

6 Ἀνώνυμος 1512⁶⁾

7 Ἀνώνυμος 1572⁷⁾

8 Θεωρῆς 1579—1580 δ Τυρουλώης καὶ Σερεντίου⁸⁾

1*) Le Quien, τόμ. Α' σελ. 1189.

1) Σάρδεων Στ' σελ. 127.—2) Μήλιας τόμ. Η σελ. 726, 809.—3) Mansi, τόμ. 17A 18A σελ. 376.—4) Μόρτμαν, ΕΦΣ Παράρτ. ΙΓ' τόμ. σελ. 93.—Κ. Κωνσταντοπόλου, ΑΘΛΓ τόμ. Γ' σελ. 201.—5) Mercati Ciovanni: Notizie di Procoro e Demetrio Sidone Manuelle Caleca e Teodoro Meliteniota ed Altri Appunti per lastoria e della Letteratura Bizantina del secolo XLV. Vatican. City. Bibliotheca Apostolica Vaticana 1931 σελ. 56, 203.—6) Acta τόμ. Α' σελ. 454.—7) Γεδ. Π. Πιν. σελ. 621.—8) Σάρδεων: ἔνθ' ἀν. σελ. 132—9) Iorga τόμ. 14 μ. I σελ. 46—48—Π. Κ. Ε. Οἰκ. Πατρ. τόμ. Γ' σελ. 278 ἐσφαλμένως ἐν Turcograecia σελ. 287 φέρεται Τουρουλώης καὶ Πεντζίου.